

EL VALOR DE LA PERSEVERANÇA

La dreta balear contra la memòria històrica i el català

Les rates fan el mateix. Ensumen primer, s'hi apropen després i, al cap d'uns dies, sense pressa, entren al rebost i descobreixen el tros de formatge. Salivegen tant que sembla que no puguin menjar tota la porció; però no és pas la saliva, és la tàctica. Fan un mos i s'escapoleixen de l'escombra de la mestressa, que dorm tranquil·lament al pis de dalt. L'endemà tornen i fan una segona queixalada. Van i venen fins que la mestressa se n'adona. Rates! Exacte.

Vox, amb la inestimable col·laboració del PP, utilitza la mateixa estratègia —i que ens perdonin les rates, per recórrer a elles en aquesta analogia. Fa anys que esperen i no els ve d'un dia, saben que el formatge serà per a ells, però cal no espantar els habitants de la casa.

Fa dies que la coalició entre la dreta espanyola s'ha fet realitat a les illes balears. Massa hotels, massa restaurants i massa botiguetes per a no ser de dretes. Al principi, res, quatre discursets sobre els *top manta* i un parell d'africans que anaven per lliure, tot venent *souvenirs* a la platja. Poc a poc, però, l'ideari feixista es posa en marxa. Ara un míting, ara una amenaça o

una queixa perquè diuen rebre acusacions falses... I un bon dia, la proposició de llei i, l'endemà, l'aprovació de la llei i, al següent, l'aplicació de la llei.

Ara li ha tocat rebre a la memòria històrica. Qualsevol país digne —efectivament, d'aquests tampoc no n'hi ha tants— se suposa que estudia, busca i explica la seva història. La dreta espanyola no s'ho pot permetre. Una cosa és matar i una altra ser acusat d'assassinat. A Espanya, la dreta ha assassinat molt, és la seva classe de democràcia; tants morts, tants escons... i sempre guanyen. Vox i PP han decidit esborrar la llei de la memòria històrica. I són majoria. A la merda la memòria.

Pistoles apart, la dreta —com tots sabem— té una segona fixació, que no deixa de ser també matar, però, en aquest cas, no a persones, sinó a la llengua; concretament, la catalana. La psiquiatria internacional hauria d'estudiar el cas, perquè costa d'entendre la obsessió malaltissa de la dreta pel català. A partir d'ara, els noms de ciutats i pobles balears s'escriuran en el castellà de Castella. O sigui, en molt castellà.

Doncs, escoltin, vagin-se'n a empenyar ses lleones des Born.

